

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010858
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114010858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému O. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 25.8.2015, sp. zn. 30T/40/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.04.2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr.por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr.por. sa

obžalovaný O. A., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N. -
C. U., U. č. XXX/XX,

o d s u d z u j e

Podľa § 219 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, 42 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. sa súčasne zrušuje výrok o treste, ktorý bol obž. uložený trestným rozkazom OS Trnava zo dňa 29.08.2014 sp. zn. 0T/163/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného za vinného
v bode 1

z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2

z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1

napriek tomu, že v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. OT/156/2013 z 28.8.2013, právoplatným dňa 28.8.2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, dňa 29.11.2013 v čase od 21.00 hod. do 21.30 hod. v hornom vestibule železničnej stanice v Trnave bez použitia násilia odcudzil O. A. príručnú textilnú tašku sivo-modrej farby, ktorú mal položenú tesne vedľa seba na sedadle a v ktorej mal pánsku hnedú koženú peňaženku, občiansky preukaz a vodičský preukaz na svoje meno, mobilný telefón zn. Nokia čiernej farby nezisteného typu a IMEI s aktívnou SIM kartou na telefónne číslo XXXX XXX XXX, mobilného operátora Slovak Telekom a.s. na meno O. A., finančnú hotovosť vo výške 20,- Eur a platobnú kartu Z. Z. a.s. koncové číslo XXXX, k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na meno O. A., pričom pomocou tejto karty vykonal dňa 5.12.2013 od 14.52 hod. do 14.54 hod. v železničnej stanici Trnava celkovo 3 neoprávnené platby v celkovej sume 15,30 Eur a toho istého dňa na Bučanskej ulici v Trnave na čerpacej stanici Slovnaft vykonal celkovo 3 neoprávnené platby v celkovej sume 25,- Eur a pomocou SIM karty v odcudzenom mobilnom telefóne vykonal dňa 29.11.2013 v presne nezistenom čase jednorazové dobíjanie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX na meno V. A. vo výške 25,- Eur a jednorazové dobíjanie kreditu telefónneho čísla XXXX XXX XXX na meno O. A. v sume 50,- Eur, čím poškodenému O. A., bytom F. č. XXX spôsobil škodu vo výške 95,- Eur a Z. sporiteľni a.s., H. XX, N., ktorá poškodenému O. A. na základe reklamácie nahradila celú výšku sumy za neoprávnené výbery, škodu vo výške 40,30 Eur,

v bode 2

dňa 7.6.2014 v čase asi o 06:00 hod. v železničnej stanici Trnava, v dolnom vestibule, odcudzil mobilný telefón zn. SONY XPERIA E, čiernej farby a to tak, že ho obžalovaný uvidel ležať na zemi pod lavičkou, na ktorej v tom čase spal O. B., nar. X.X.XXXX, tento mobil zo zeme zobral a uschoval si ho do zadného vrecka nohavíc, na čo sa O. B. zobudil a keď zistil, že mu chýba mobilný telefón tak tento od obžalovaného pýtal naspäť, avšak obžalovaný mu ho odmietol vrátiť a z miesta krádeže odišiel a takýmto konaním spôsobil poškodenému W. B., nar. XX.X.XXXX, škodu krádežou vo výške 60,- Eur a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že

dňa 14.4.2014 mu blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 12005551, právoplatným toho istého dňa, bola uložená pokuta vo výške 30,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 o priestupkoch v znení neskorších predpisov a

že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/156/2013 zo dňa 28.8.2013, právoplatným dňa 28.8.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov.

Za skutok v bode 1 uložil obžalovanému podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona s použitím §§ 37 písm. h), 38 ods. 2, ods. 4 a 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku nahradiť poškodenému O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX škodu vo výške 75,- Eur a poškodenej Z. Z. a.s., H. XX, N., IČO: 00 151 653 škodu vo výške 40,30 Eur.

Za skutok v bode 2 rozsudku uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím §§ 37 písm. h), 38 ods. 2, ods. 4, 41 ods. 1 a 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.8.2014, sp. zn. OT/163/2014, ktorý nadobudol

právoplatnosť dňa 29.8.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku nahradiť poškodenému W. B., nar. XX.X.XXXX, bytom W. G., C. č. XX/XX škodu vo výške 60,- Eur. Zároveň podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal tohto poškodeného so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov, spôsob ich vyhodnotenia, ako aj úvahy súdu, ktorými sa spravoval pri vyhodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného, ako aj to, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke viny a trestu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, aj obžalovaný.

Tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný namietali správnosť a zákonnosť výrokov o treste, obžalovaný namietal aj správnosť výrokov o vine.

Okresný prokurátor v dôvodoch odvolania poukázal na to, že obidva skutky, za ktoré bola uznaná vina obžalovaného, a ktorých sa dopustil dňa 29.11.2013 a 7.6.2014 boli spáchané pred vyhlásením trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/163/2014 zo dňa 29.8.2014. Vzhľadom na túto skutočnosť nie je možné ukladať obžalovanému za skutok zo dňa 29.11.2013 samostatný trest. Nakoľko trestný rozkaz Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/163/2014 je jediným najbližším právoplatným odcudzujúcim rozhodnutím, prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k obojm skutkom.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania, prostredníctvom svojich obhajcov, namietal aj správnosť skutkových zistení, pričom namietal aj zákonnosť vykonania jednotlivých dôkazov (rekognícia), vytýkal súdu I. stupňa, že sa nezaoberal rozporom vo výpovediach poškodených, keď mal za to, že najmä výpoveď poškodeného O. B. nekorešponduje so svedeckou výpoveďou jeho otca W. B..

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora a zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku a uložiť obžalovanému za oba žalované skutky jeden súhrnný trest. Odvolanie obžalovaného, čo do výroku o vine považovala za nedôvodné.

Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania, obžalovaný sa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Následne vykonané dôkazy okresný správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie zákonným spôsobom a potrebnom rozsahu, zároveň dôkazy vyhodnotil spôsobom, ktorý je logický a v súlade so zákonom.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku má všetky náležitosti v zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Súd I. stupňa v odôvodnení v potrebnom rozsahu uviedol, na základe ktorých dôkazov dospel k skutkovým zisteniam a tiež akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného. Okresný súd v napadnutom rozsudku jasne a logicky odôvodnil, o ktoré dôkazy sa opiera, akým spôsobom vyhodnotil dôkaznú situáciu a s týmito závermi sa stotožňuje aj odvolací súd.

Aj odvolací súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že jednotlivé skutky, tak, ako sú opísané vo výrokovej časti rozsudku, sa stali a z vykonaného dokazovania vyplýva, že týchto sa dopustil obžalovaný. Skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete sú v súlade so zisteným skutkovým stavom veci. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný dňa 29.11.2013 odcudzil vo vestibule železničnej stanice v Trnave poškodenému O. A. príručnú textilnú tašku sivomodrej farby, ktorú mal položenú vedľa seba na sedadle, aj s jej obsahom tak, ako je uvedené v skutkovej vete. Obranu obžalovaného, vyvrátil tento poškodený aj na hlavnom pojednávaní dňa 12.5.2015, keď poprel, že by obžalovanému dobrovoľne vydal svoje doklady a osobné veci, a ktorý poukázal aj na kamerový záznam, z ktorého vyplývalo, že obžalovaný rýchle vybehol zo stanice von, čo je dôkazom toho, že v prípade dobrovoľného vydania veci by tak nekonal.

Čo sa týka skutku zo dňa 7.6.2014, tento mal aj krajský súd preukázaný nielen výpoveďou samotného poškodeného O. B., ktorý síce v čase odcudzenia mobilného telefónu spal, keď však precitol, žiadal obžalovaného, ktorý sa pri ňom nachádzal, aby mu telefón vrátil, čo obžalovaný odmietol a odišiel. Obžalovaný zároveň odmietol požiadavku poškodeného, aby spoločne išli na železničnú políciu vypýtať si kamerový záznam.

Krajský súd má za to, že nemožno spochybňovať vinu obžalovaného tým, že poškodený O. B. si okolnosti odcudzenia telefónu nepamätá, a to aj s poukazom na výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní, ktorý presne popísal okolnosti, ako si prisadol k spiacemu poškodenému na železničnej stanici, videl na zemi spadnutý mobilný telefón, ktorý zobral a schoval do zadného vrečka, ako aj to, ako ho poškodený sledoval po tom, čo zistil, že nemá mobilný telefón, ako kontaktoval mestskú políciu, ktorá obžalovaného kontrolovala, avšak až po tom, ako predmetný mobilný telefón odhodil do kríkov. Touto výpoveďou obžalovaného sa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne zaoberal aj súd I. stupňa.

Odvolací súd dospel k záveru, že obrana obžalovaného nie je spôsobilá zbaviť ho viny, bola vyvrátená už v konaní pred súdom I. stupňa, a to dôkazmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Právna kvalifikácia konania obžalovaného je správna a zákonná, a to nielen s poukazom na výšku spôsobenej škody, ale predovšetkým s poukazom na spôsob vykonania skutkov, keď nie je sporné, že vo vzťahu ku skutku v bode 1 rozsudku (poškodený O. A.) sa obžalovaný dopustil prečinu krádeže na veci, ktorú mal tento poškodený pri sebe, v oboch prípadoch sa dopustil takéhoto konania napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, čomu zodpovedá právna kvalifikácia podľa § 212 ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona, keď v súvislosti s tou právnou kvalifikáciou bolo potrebné prihliadať na trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 28.8.2013, sp. zn. 0T/156/2013.

Pri preskúvaní výrokov o treste, krajský súd zistil, že súd I. stupňa síce správne ustálil príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h/ Trestného zákona a správne nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, avšak pochybil, keď uložil obžalovanému za skutok v bode 1/ rozsudku samostatný úhrnný trest, na čo neboli splnené podmienky. Z pripojeného spisového materiálu vyplýva, že trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/163/2014 bol obžalovanému krátkou cestou dourčený na okresnom súde dňa 29.8.2014.

Podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku, trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

V prejednávanej veci je jednoznačné, že obžalovaný sa oboch skutkov tak, ako sú uvedené v bodoch 1/, 2/ výrokovej časti napadnutého rozsudku, dopustil pred tým, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/163/2014. Z uvedeného dôvodu boli splnené podmienky na uloženie jedného súhrnného trestu za oba skutky v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Vyššie uvedené pochybenie súdu I. stupňa reparoval krajský súd spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody pri prevahe príťažujúcich okolností postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona v rámci upravenej trestnej sadzby (zvyšená spodná hranica základnej trestnej sadzby o 1/3-inu), ktorá v prejednanom prípade predstavovala trestnú sadzbu od 16 mesiacov do 3 rokov. Po zohľadnení trestnej minulosti obžalovaného, jeho predchádzajúcich odsúdení, ako aj skutočností, že sa jedná o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, dospel krajský súd k záveru, že účel trestu možno dosiahnuť len uložením trestu na hornej hranici trestnej sadzby.

Pretože obžalovaný nebol za posledných 10 rokov pred spáchaním skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu, vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, bol na výkon tohto trestu v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uloženie súhrnného trestu si vyžiadalo aj potrebu postupu podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, ktorým bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.8.2014, sp. zn. OT/163/2014 vo vzťahu, ku ktorému sa ukladal súhrnný trest.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.